چھاپ غلام محمد نور محمد

کتابِ ھذا

موسوم بہ

جنگِ بدر

بزبانِ کشمیری

از تصنیف محمد افضل صاحب ساکن موضع براگام شاہ آباد

حسبِ فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجران کتب مہاراج گنج بازار سرینگر کشمیر

شاخ } مائیسمہ بازار امیراکدل سرینگر کشمیر

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

منظوم از زبان کاشری نظم

جنگِ بدر

شیخ یعقوب صرفی رح

بنامِ جہان آفرین بادشاہ
حکیم و علیم و غفور و رحیم
بقدرت کرِن پیدہ نورِ مبین
خلایق ملایک ہُویدا کرِن
رسولِ خدا چھوی تمن پیشوا
چھار کان دینک تھند زور بار
بیہ آسِ وارہ صحابہ کبار
تیتھ زُونہ اندر ستارہ شمول
دِیُن از خدا لکھ درود و سلام
چھ تم دشمنِ دینِ حق سر بسر
چھہو سردارِ قافلس پور حرب
نمی آے بر عزمِ مکہ ز شام
گژھ ہوتوہ باس خدا از ودتر
تہِ بوزِت سپن خوش شہنشاہ انبیا
بان شان و شوکت بآن کر و فر
کمان و زرہ نیزہ تیر و خدنگ
زہ اصحاب و بزرگ راہی سپن
دوئم حضرت طلحہ با صفا رض
بہت انتہِ وچھو کہ کاروان قریش
مُہاد المسلمان کرِن حرب و ضرب

خداوند خلاقِ ارض و سما
تمی کرہ پیدہ از مین تہ زمان
سو نورِ محمد صلعم بد بنا و دین
سپن پیدہ پیغمبران بے شمار
چھُ سوی از ازل تا ابد بادشاہ
ابوبکر صدیق رض و عادل عمر رض
رضائی الٰہی تمن پٹ نثار
بحکمِ خدا جبرئیل امین ع
بحضرت اُہ تمی و اتناوِن پیام
چھ سوداگری اتم کران خاص و عام
چھہو کفر و دغا ہت دلس پور حرب
تمن سیت کیبار مال و جہاز
لبو توہ تمن پٹ تہ فتح و ظفر
سپُن نام حکمِ شہنشاہِ دین ع
دپان درای ساری مدینہ بنبر
بجا سوئی آسہ آن گروہِ قریش
تمن کافرن ون ہوانی سپن
دپان جابہ اکسی چھو بختار نام
بلر زہ سٹھاہ آس جان قریش
اکس منز دِین آسو سردار سوی

بہوی ہاس لک الملک ذاتِ کریم
تمی کرہ پیدہ اکیبن و مکان
تمی نورہ تس جملہ پیدا کرِن
تمی آسی اک لچھہ تہ چندین ہزار
تمن پٹ درود بوین بیشمار
جبا منز عثمان رض علی رض راہبر
بمجلس بہت آسہ پیش رسول ص
دپان آو نزدیشہ مرسلین ع
قریشی مکک کافرِ بدگہر
دمشقس گمت باتجارت تمام
چھ کافر قریشی سیمت تمام
چھہ پھیرت اکان تم سوی مکہ باز
کرک پایم درگوش امرِ خدا
سپاہ و صحابہ سمی اجمعین
مہیا سپن لنڈک اسبابِ جنگ
نمی آے از شام با مال و خیش
سعید رض اک صحابہ ز اہل وفا
دو شوبے نتوی واتو ہنگام شام
و چھو کن تہ وَدن لل کرن پور حرب
تمن کافرن آسہ سالار سوی

شاباش وَ چھُت تِم زَہ اصحاب آے
شبانہ زَہ جاسوس آسی پتی
پرِت خط ابو جہل غمگین سپُن
ییوتہ بیوتوہ پنُن مال و زر
اگر از مدینہ اشارہ کرن!
کرِک جمع اسباب و سامانِ جنگ
دِپونک وَ نو مصلحت کیا چھُو چار
پھیوسس لایقِ جنگ و خنجر گذار
نولک سلیت پالنس سُرود شراب
چھُو تِتھہ موج در موجِ بحرِ ذخار
براہِ دگر آو سوی پورِ حرب
چھُو در رامُت ابو جہل باشور و شر
لکھُن نامہ تس بوجہالس کنوی
سلامت انوم مال بے غل و غش
روانہ سپین قاصدہ تیز ہوش
پکن در او برونٹھی شرارت کرن
بو چھُوس در اہنتُن پت بودن فرنہ
ونُن پور خبر لیکس بہ قصہ دراز
چھُو واحسرتا وادریغا کرن
و نان آسو کانہہ چھُو سنہ باور کرن
ابو جہلنی کنہہ تھا دسنہ کُن
سپن تِم روانہ بمیدان بدر
پرتراہان یارنی آسن تدبیر کارہ
خدایا چھُو تِتھنہ توہ غم برو
تمو ساروی گل گنڈِت کرِکھ عرض

خبر ہیت ہہ پیش رسولِ خدا
تہ بوزِت سوی مکہ نامہ لکھُن
تمن کافرن تہ قریشن دپن
مُسلمان چھہ آمِت پئے کارزار
توی اَس چھہ درلزہ ساری ہمن
ابوجہل سیپُن تمن فوجدار
چھُو ون با محمدؐ کرن کارزار
سو نیرِت اسی سیت گنڈِت سلاح
زنانہ چھہ وایان چنگ و رباب
بیک رہ ابوجہل ہیت تِم کفار
سلامت انن مال بے حرب و ضرب
تمن سیت در آمِت چھہ ساری کفار
خشم تراوِک وَ لہ زہ مالس کنوی
چھُو سے توہ ہیتہ اقبال تیو فیر تو
ابوجہلسی کُن ونن زیر گوش
دپُن قاصدس گرتھ زہ ونزس خبر
بہ پت فیر نوی قول مردان چھُو نہ
بہ کرِت بوز تھن پور حربن وَ دُن
تمن نشہِ سوی واتو غوغا کرن
دِپونک ییو توہ ہمسکہ پکیو!
چھُو جوش و خروشا بہ تندی کرن
زراہِ مدینہ شہِ مرسلینؐ
چھُو یا کافران دُن کرن کارزار
ہمہ تم وعدہ کرِنو چھُو فتح و ظفر

خبر گیہ تس پور لیس تنی!
قریشن تہ بوزِت مٹھوک کھن تہ چھُن
بہ تم پورِ حربن چھہ کرمز خبر
چو شیران جنگی زہر شکار
بہ بوزِت قریشی سٹھاہ آسی تنگ
سمِت آسی تس نش ساری کفار
مقرر کرِک از دو مردانِ کار!
ونوک ئی تہ حاضر سپن تِم صباح
پکان فوج در فوج ساری کفار
چھہ منزل بمنزل پکان تِم شرار
یلہ واتو در مکہؐ بوزِن خبر
کرُن با محمدؐ تمن کارزار
پے مال در مکہؐ واتوس بوخوش
بجنگ محمدؐ منتہ نیر تو!
سو پیغام یلہ بوز تِم کافرن
بغیرت سوا ز مکہ نیرن نیر
سو قاصد یلہ واتو در مکہؐ بار تہ
بحسرت سٹھاہ خاک بر سر لدُن
نصیحت کرن کیاہ تمن کافرن
جنگس منز گژھو کشتہ ناحق تکلیو
کران گفتگو آسی تِم اہلِ عذر
پکان آس با جملہ اصحابِ دینؓ
ہمت تِتھنہ یار و قوی دل کرو
دِمے بوی زہ بر دشمن کینہ ور
کرِ اے پادشاہِ سماوات و ارض

پٮ۪ے جنگ اَسی آسی گَنڈرِت کمر
ترٕہ ہَت آسی بییہ پانژٕ تِم در شمار
ڈیُوک یا الٰہی چھُہ لشکر مےٚ کم
دِیُوی ذات پاکن کمٕ مُنٕ فتنہٕ
تہ بوزِرِت سٕٹھا اہلِ دین شاد گی
سپٕن تِم اسپان و اشتر سُوار
پکان ہمرٕہ شاہِ خورشید قدر
ڈُنُوک خیمہ تتہٕ بریٹھ لشکر تمام
وچھُوک پیر مرداہ براہِ سفر
ڈُلُوک پیر مردن تہند ماجرا
چھُہ لشکر تمن بے نہایت سپاہ
چھُہ تِم دراٚمتٕ از مدینہ تبر
تہ بوزِم مےٚ چھُہم دل گواہی دِوان
گمُت آسِہ تتہ جایہ حضرت بنت
تمِس گوش تھاوِت رسولِ خدائے
سِمِیمت چھُہ کیتاہ تِم کینہ ور
شبانہ تمی وات در یک مقام
نوان آب ازبہر آن کاروان
وچھُوک بلہ تِمو شاہِ دُلدُل سُوار
تِمو منزٕ زٕ ژٕ زن گرفتار گے
تمَن ہٕ دوَن پرژٕ ہان شاہِ پیغمبران
ببییہ تعلیمہ نہ شیطیہ ببییہ چھُوک حکیم
زان فہرِ جنگس چھِہ ہا دراٚمت کفار
بہر روز دہ اونٹھ ہا زات چھِہ تِم
چھُہ یم ڈیُوٹھمت خواب خوش بیخلاف
فدِا اَس کرِ وِی جان قدی سر
سپٕن در تفکر شہِ انبیا
کرِک یدٕ ژٕ یاری اَدٕہ چھُوم نہ غم
مےٚ بر غم بفضلِ خدای جہان
زاندِہ وہ از فکر آزاد گی!
پکان آسِ منزل بمنزل براہ
بناگاہ واتی بمیدان بدر
سپٕن پانہ بر اسپ تازی سوار
پکِن تِس پرژٕ ہک کافرن ہنز خبر
مےٚ بوزِم زِ مکہٕ چھُہ دراٚمت کفار
چھُہوٕ یدُ برٕ ژٕ ہیت جایہ واتِن پگاہ
تمِن سیرِت اصحاب چھِہ بیدار
چھِہ تیُو واتِمت تِم چھِہ یدٕ پُرسخن
ڈیُوک تِم دِنیُو توہ تہ نام و مقام
تہ بوزِت بہ لشکر گہ خویش آسی
تمِس سیرت از حکمِ خیرالانام
وچھِک آبکش اک جماعتاہ تمام
تمَن کافرن آبہ مشکہ برِت
تہندِہ ہلیتہ ژٕ ل تہ گے تِم فرار
تمِن منز چھُوک بڈٕ تہ اک نوجوان
چھِہ کم کم بہ لشکر گہِ مشرکان
المیہ تہ ببییہ حارث فتنہ گر
تمِن سیرِت چھِہ لشکرا بیشمار
تِمو کافرو منزٕ اک ڈیُوٹھ خواب
ہتک گنزرادِن صحابہ کبار
ہنگان فتح و یاری چھُہ اکبر یا
تِہنی تِس ملایک وحی آسی ہت
لبیک فتح و نصرت ژٕ ہ بر مشرکان
توکل تِمو کُر بہ پروردگار
ہوان آس پیغام تِم جابجا
بحکمِ پیمبر علیہ السلام
پرژٕ ہن ساری تِم خبر از کفار
ڈیُوک تِس خبر دِن ژٕ ہ بہر خدا
تمِن یا محمدؐ کرِن کار زار
مےٚ بوزِم بہ برکت از محمدؐ خبر
بہ بیگار دشمن چھُہ ساری تیار
خدا از نہ کرِت بجایہ آسن بہت
ڈیُوک از مِعمّا من الماء تام
علیؓ صاحبس دپُوکھ گژھہان خبر
زِہ اصحاب زبد و زبیر آسے تِم
ابوجہلنی آس تِم سار دوان
تِمی مشکہ اونٹن لدِت گنڈ کرِت
ژلِن تِم خبر ہیت بکفار گے
گنڈرِت تِم انگ ہیش شاہِ جہان
ڈیُوک اک ابوجہل لفر و نعیم
ولید و مغیرہ ہمہ کینہ ور
بہمراہ نان گوشت تہ ہاران چھِہ تِم
تنہ ساری چھُوک بمُت اضطراب
دپان کس جہیم ابن عبد مناف

تتي ڏسي پوءِ ڏيو ٺهم سواره پکن
فرشتن ته خيمن اندر ڙاو خون
بيعت ڪرڻ ڪريب تمن خشمه سيان
ڪرو جنگ تت ڪونه ساري ميرو
جهيمس ابو جهلني ڏيو خموش
لکيو اشتهار اس بملڪ تمام
پرڪ حسبنا الله ونعم الوڪيل
جماعت جماعت هويدا اسين
سيمرت برت تت جايه ساري ڪفار
هنا آئي از دور نزديڪ آب
عجائب جهو ز قدرت لايزال
تمي ابلٽيه ميرت ناڪسي بر ڪنار
تمامي شبس رحمتوڪ رودپيو
سيئن سبز و خرم آب ڏي هوا
نه نعمت جايه رب نه نت جايه سنگ
سنز آسو تت جايه بيه ريگسار
ڪوٺن نام ڪهڙڪ ريب سين ڏل ونيم
ڏتوڪ خيمه بارو بروي ڪفار
سو خوضا وفاي ڪيا جهو عاليمقام
چنم آب امه ڪوي صحابه ڪبار
گنڊو ميرچه اسان سار خاص و عام
ڪرو پانه با ڪافران ڪارزار
هيٺ ڏا اگر بنه ڪنهه تن بدل
جچه اهل مدينه ٿهندي غلام
ڪنن هند گنڊڪ ميرچه از هر ڪنا

تمن سليت اوٺهاه گنڊت از سين
برت آهو ميدان تي خونه سيت
ڏين ڪافرن ون مرو بي گمان
سو ڏيو ٿهرت محمد ﷺ باز وي!
مه شمشير جهم تير و ترڪش بدوش
اسير و غلامو ڏيو ون خبر
مه جهوم سليت پانس سو رب الجليل
ڏين آسو اڪ ناگه راداه تتي
ڏتوڪ خيمه بر گرد آن چشمه سار
ڪران آس تم مصلحت پانه وان
چهه اس تر لشبه پاپت سٺهاپر ملال
چهه اٿ فڪره منز تم صحابه ڪبار
بفضل خدا جمله سبز سبز گو
اراده چو از حڪم باري سيئن
نه تن خار و خس تن تت جاي تنگ
تمن ڪن ز هر سو پڪن آب گو
تنت اندر تمن گو عذاب اليم
برت اڪ تلاواه تمو ڪر پسند
تمي خوضڪوي خوض ڪوثر غلام
صحابو ڪر اڪ حوض پيش رسول ﷺ
تنت اندر بهو توه لعيش تمام
ٿهند وي فعاليس جهو سه هر زمان
چهه لاچار ساري بهشين اجل
ونان ائي چهه اصحاب صاحب صفا

ڪرن ڪهش تمس ونٽسي ڏر او خون
تي ببت ڪافر سين ماره ڪيت
يهوي خواب بوزرت ونسل ڪافرو
ڪران سوي چهو دعواي پيغمبري
ڪرو جنگ بت برونٺ تيهو وزه نام
ته بوزرت سين شاد خير البشر ﷺ
ونوڪ ئي ته ڪفار پيدا اسين
يمڪ آب ڏليشت نه ساري منتي
تمن ڪن وچهيت لشڪر آنجناب ﷺ
ڏيوڪ يار بالا دناه بيه جهه چان
جهه يم دشمن ڦين ساري ڪفار
بجوش آدتام رحمت ڪردگار
جهه بيت جايه بهٿن رسول خدا ﷺ
تلاوڪن سٺها آب جاري سيئن
جهوبت جايه بوجهل هت اهل نار
تلف مال نهتد وي سيلاب گو
رسول محمد ﷺ آئي سوي ڪفار
ڏين ڪرو ڪهه تعمير تت انده وند
رسول خدا ائين سو ڪرمت تيار
لد واس عمارت تهو ويد قبول
ڪرت زين ڪر تهد تهو واس تيار
لبو ڪافرن پٽ ظفر هر زمان
ڪرن پٽ ڪر هوتوه مدينه لگام
نبين ڪر وڪ توره صدمير جبا
اڪس پهسي منز سين سوي تبا

بہت آسو تتھ بنز شہ مرسلینؐ
گنڈِتھ صف صحابن تہ کرِتھ دعا
تہ ڈلیِتھ کفارن دلس خارہ گو
زمینس کھلو کھ تا لب چاہسار
چوان آس تتی آب ساری کفار
تمِس ناو اسود چھ ہا شور و شر
دپن آسو مانندِ دیوِ رجیم
دپن آب اکوی مے چھ ہا ییمہ چینوی
کرِتھ قصد یُنی درآو سوی اکھ بہ خواہ
دپن دراو از لشکرِ مومنین
مقابل یُتھ سوی یمِس دشمنس
لبینہ یکھ نتھلو نہ چاہس کنوی
مرِتھ دوز خس منز رٹن تم قرار
طبل ہائے جنگی بیہ گاو دم!
نکھن ہیٹ کمانہ اتھن نیزہ ہا!
ذنکہ لاف در عرصۂ کارزار
پہلوان جنگی یمی نامدار!
چھ گرد ورہ ناوان در جنگ گاہ
رسول خدا یس دپوکھ بیدرنگ
مقابل یمِس گژھ اصحاب دین
بہو توہ مدینک لعبش تمام
بحکمِ نبیؐ نمتہ راہی سپن
عُبیدہ ترے یم از نبی ہاشمی
مقابل سوی دشمن کینہ ور
کلس لا یوس ضربِ شمشیر تیزبا

یمن بہرہ دِت آس اصحابؓ دین
چھ تتہ حوضسی ہیٹ بہت اہل دین
دپوکھ آب اکوی بغارت یمو
دتوکھ کھن تہ تتہ آب ساری چاہی سپن
مرض گوکھ پیدا سپن بیقرار
بشکل و شمایل سو مانندِ دُد
پہلوان سوی دگر گروہ غنیم
قسم کھتھ یُتھ تم کرن چاہ خراب
گنڈِتھ تہ سلاح واتو نزدیک چاہ
امیرِ زمان حمزہؓ پہلوان
بیکضربِ شمشیر زنگہ ژھیچہ لس
امیرن دوبارہ دلس ضرب تیغ
وداں نس پھٹ آس ساری کفار
تہ بوزِتھ یمو کافرو گنڈ کھ صف
کمندہ یمن نال زِن اژدہا
اکس ناو عتبہ دوئمیس ولید
سیہ روی بدشکل نِس دیو سار
بزورہ یمو کرِکھ دِر خشمہ ساں
چھ ہوتی کا نہ پہلوان سوزن بجنگ
مدینک یمی آس انصار قوم
نبی ہاشمن اس یمو انتقام
امیرِ زمان حمزہؓ نامدار
زرستم یمِس گنہ زورن کمی
علی صاحبن شیبہ مارہ کرن

دپان پانہ وتھ سو سرور انبیاؐ!
نمک آب چن شکرؐ و انگبین
دپوکھ یُنی تہ رہزن یمو کرِتبار
بہ لشکر یمن واتونی ہتو کھ چھن
یمو منز اکھ کافرہ بدگہر
یمِس کافرس موں عبدالاسد
بصد لاف سوی آو چاہس کنوی
یمن اہل دینن چنہ دیمنہ آب
بحکمِ شہنشاہ دنیا و دین
غلام آسہ تس رستم سیستان
سپلنہ زنگہ تس کافرس بنو بنوی
نظیمس دو نیمہ سپن بید ریغ
ابوجہلنی دپوکھ وا بوطرم!
بکف ہیت شمشیر از ہر طرف
ترہ زن درای اوّل زِ اہل کفار
ترے یم شیبہ مانندِ دیو پلید
گنڈِتھ تہ سلاح آہی تم روسیاہ
دنان آس بالشکرِ مومنان
بحکمِ محمدؐ شہِ مرسلینؐ
دپوکھ کافرو کپا چھ توہ ہے سپن بدم
طلب کر یمو از مہاجر ترہ زن
علی شیرِ جبار دلدل سوار
ز لشکر بنیر درای تم شیر نر
بشمشیر تس رہ پارہ کرن
ژٹِتھ سینہ تس تا بنہ سئی ریزہ ریز

امیرن تہ شمشیر کڈ از میان
بیک ضرب شمشیر ژٹونس کمر
ولیدن تہ تس زخم لاین ستھاہ
اکس اکس دوان زخم ہابید رنگ
علیدس چھ آمت ستھا چھوکھ تنی
ولیدن تہ ڈلشیت ستھا لرزہ کھو
ژھلوک دوزخس نت ولیدِ پلید
مہ آسس یم پہلوان تم مارہ ہم
ونتِ ئی گرُس کھتو بو جہل شوم
زہیبت سپن آب در کوہ سنگ
نقارہ دوان نالہ دردناک
نہ بوزت ہوان مرغ ماہی کنار
صفِ دشمنان ہیچو کوہ کلان
گمت بند زن گاد در پنجرہ
تمن کُن وچھت سرورِ انبیاؐ
الٰہی میون کافرن کر غضب
بحکمِ خدائے جہان آفرین
خوشی کر مہ انو مے کلامِ خدا
ستھاہ ذوالجلال تھند ملی چھو پاس
ملایک اسی سیت چھی تابعین
دپوی ذاتنی یم چھ اصحابِ بدر
وستھت کھد صحابن تہ یارن دپن
کرو حملہ بر دشمنانِ شریر
بحکمِ خدائے زمین و فلک
سیٹھہ کھد پر وکی تا آیہ تمام

گرن حملہ مانندِ شیر ژیان
چو حضرتِ علیدہ کشید است تیغ
گران پان وان آس نم حملہ ہا
امیرن علی صاحبس کُن دپُن
کو نبک نے کروا اس آس کیاہ تیے
علی صاحبن تس جُدا کر نہ سَر
بمعہ عتبہ تہ شیبہ انو ملکہ رسید
تیے نورِ لارک بو نیو تم گیہ
دپن نو حبسی کُن کر یو نوہ ہجوم
طرم ہتلو کھ دائن بیہ گاؤ دم
گو برگو ژہنیس سپُن چاک چاک
وچھت گردِ ابرک دلس پیو گمان
گرزن ابر زن گگرا رابہ کران
نبی ہرت چھ شمشیر گنڈرت کمر
منگان خالقس آس ہر دم دُعا
ز دوشس مبارک تمن پیو ردا
خبر ہت تمن آو روح الامینؑ
دپوی ذات پاکن سیٹھہ پرون
زہ اسی چھی ملاؐیک کمک ہتہ ساس
چھہ ڈانس یمی چان اصحاب ٹاٹھ
چھہ تم از ملایک ستھا تھد تقدیر
گنڈو توہ صحابو کمر سخت تر
توہی سیت مولیٰ چھو نعم النصیر
نبیؐن بجا انو سو امرِ خدا

گرن گشتنہ سوی عتبہ بدگہر
ولیدس دتن زخم ہابید رنگ
نہ پت تم ہوان شیر گران آس جنگ
وچھو کیاہ میون غازین دون سپن
وتوک ئی تہ تس کُن کرن تو لکو دو
امیرن بیک ضرب ژٹونس کمر
دوان آس بو جہل فرن کیاہ ہم
تمے آس در کارِ مہ ہر شیہ
نقارہ تمو وا لو کیا طبل جنگ
دپان آس گاو زمین لرزہ چھم
ستھاہ شور و غوغا کران تم کفار
ننہ گرہ دہند گو دہم آسمان
زرہ نال آسک ہالن نخنجرہ
ننہ دون اچھن پکہ رہ آسک سپر
بغیرت دپان آس بوشاہ عربؐ
سپن محو حق آواز حق ندا!
زہ بوزیا محمدؐ سلامِ خدا
چھو بے شک تمن کافرن پیتہ مرن
سرافیلؑ و میکائیلؑ روح الامینؑ
چھہ جنگس یمی درامتن سان ہاٹھ
یہ بوزت رسولِ خدا خوش سپن
کرو جنگ حق دیوہ فتح و ظفر!
وچھو کینکس چھوہ آمت ملک
پرن آیہ سارو ی تہ منگن دما
سکھ موچھہ اکسی ماہ ذتو کھ نام

جنگِ بدر

ذوک پھوک ہیوی آیہ ننہٕ پٹھ پرت
بامرٕ آکھی تمن کافرن
ستھاہ خشمہ سیتن تتو آفتاب
وچھک تم ملایک پکھن بر ہوا
تہٕ ڈلیتہٕ صحابن ؓ قوی دل سپن
ہتک تیر لاین تمن روبکار
کران آس کفار تدبیر ہا
بہر سوز منیس ستان سپن
چھ زن شیر و شمشیر وایان تم
بہ ہیبت ٹاتھ آس ساری کفار
گورن قاتلن نارہ مشعل وزن
شمشیر ترٹھ ہش پون کافرن
صحابہ کڈن یام شمشیر کش
گرزان آسو مانندٕ شیر ژیان
پرستم بہ مانندٕ مازندران
علی شیر جبار دلدل سوار
ہنن نام اللہ تم برزبان
ملایک چھ اللہ اکبر پرن
ستھاہ کافرن زخم کاری دوان
روانہ سپن خونہ کی جوئیبار
دون نیزہ و تیر پیٹھ کافرن
صحابن قہرٕ پان آس بہ چشم تر
کرٕد جنگ چھ حق تعالیٰ رفیق
بندل نش بجنت سعادت بنہ
ستھاہ مار کافر تم صفدرن

سکہ ہیوتھ ڈرک کافرن کن برت
زمینس صد امیول تا آسمان
تمی سوزہ گو کافرن دل کباب
چھ ابلق گرن پٹھ کھست ادب با
تمن کافرن کن و مقابل سپن
تمن تیر گے کافرن کار گر
چھ لایان اصحابنی تیرہ ہا!
صحابو کرک حملہ از بارہ گی
تمن کافرن نیزہ لایان تم
ستھاہ گردٕ وژھ گرم ہنگامہ گو
ننہ ابر سی آسہ وزہ مل گژھن
ستھاہ مودٕ کافر ٹھوس پٹھ پیہ
وچھت کافرن تی گژھن آسو غش
سو وایان شمشیر زن شیر نر
بہ تیرو بہ نیزہ بگرزٕ گران!
ہیبت دتن نعرہ حیدری
رنبس ممبر سوزن ٹراو شیر ژیان
سو شمشیر ین آس ورل نژن
زگردان تمی کلہ ڈون ہی پیون
بہ ہر یکطرف آسو عمر خطاب
بشہ شیر چھ سو صف ہا خالی کرن
تمن دپو کھ شاباش ای غازیان
رسولٕ خدا سپن تہو ہیو شفیق
تہٕ بوزرت صحاباہ عمیر حجام

سکہ موتھ پلہ لائی پیغمبرن ۴
تہٕ بوزرت سپن کافرن لرزہ جان
نظر کر صحابو لسوی اسما!
ستھاہ کافرن پٹھ تتی پرغضب
گنڈرت صف گرن پٹھ سپن تم سوار
مرن تم پکھن اسوی نار سقر
تمو تیر وی پر کہستان سپن
نبر کڈک شمشیر یکبارہ گی
ژٹان آس صف تم صحابہ کبار
تہٕ کافرن منندن شام گو
ہنی گردون گلگرا بہ کرن
صفن پٹھ پکی صف نہ تودہ گبہ
امیر عرب حمزہ پہلوان
تمن کافرن سوی کرن زیر و زبر
بنک سو تھس کنی چھوہت ذوالفقار
بزور آوری تم کرن صفدری
پلہ کڈ نبر ذوالفقار صفدارن
تمی منزٕ دو نٹھسی بن گژھن
کران قتل کفار تم بے شمار
پہلوان دین عدلکوی آفتاب
رسولٕ خدا در آی خیمہ نبر
توہی پٹھ چھو راضی خدای جہان
اگر یتھ شبہ کیا ہنہ شہادت بنہ
ہنگسی دراو از حکم خیر الانام ۳
چھو اللہ نہ کلمہ شہادت پرن

چھوو ایان شمشیر مانندِ شیر
ژٹن جای درزمرہ عمرش مجید
کران آس تم حملہ سہہ زن گرزان
دوبارہ کرُن ہتلو کھ قتلِ کفار
قضا یکطرف ہنت اتھس کِت تیر
قضا آسو پادن تمن سرنگون
صحابہ کران جنگسی پتھ تلاش
بقتلِ ابو جہل بدروزگار
زہ[۲] صحاب از قومِ انصار آس
کران آس درجنگ تم ترکتاز
ابو جہلسی آس ژھاران تم !
چھود تومُرت نبی صاحبس تم اذا
گنڈرت آسو واراہ سو سامانِ جنگ
بیکبار تس کُن گرُن تو جلکھ کھے
تمی ضربہ اک زنگ سپنس جُدا
زہ زنگہ ژہنس زمین تو نہ پشت
ابو جہلسی عکرمہ اک پسر
ز آشفتگی شد دلش چاک چاک
اتھو سیت تم ہاونس یم زہ[۲] زن
سپن حملہ آور بجوش و خروش
باخر معاذس دتن زخم تیغ
تنھو یم تم ہتن سوی حضرت نکین
گژھہ خوش یہ مارم ابو جہل شوم
لعابِ مبارک منھو کس دوا
معوذن تہ دعوہ کرن مارمی

بناگاہ تس دشمنو کرُ گھ گیر
دپان پانہ سردارِ دنیا و دین
چھہ از ہر طرف تیغ و نیزہ وزان
یمن کافرن آسو امرت و عید
قدرتس دپان آسو لایق زبر
خلایق دپان کافرن فان گو
کران پانہ حضرت تمن شاد باش
دپوک ژہ فی ازخدائے کریم
سٹھاہ اک اکِس یار و غمخوار آس
چھہ تم بای بارن زہ از یک پدر
تمنس ہا زہ نے آس لاران تم
بناگاہ ڈیو ٹھک گژس ہٹ سوار
چھُہو گُرد ورہ نادان بمیدانِ جنگ
معاذن کرن حملہ چون شیر نر
وُدن تم دژان کریک واحسرتا
پتھر پلہ ابو جہل پیو سرنگون
اتی ہنت چھُو شمشیر گنڈرت کمر
وُدان مالسی کُن دپان عکرمہ
چھہ اصلا زہ[۲] بارن مہ قاتل سپن
متقابل سپن سوی بحضرت معاذ
نکہ ہٹھ نرہ تس ژھچن ہیدِ ریغ
یلہ واتو پتھ رسولِ خدای[۴]
اتھ چھُو مہ ژہ ہمت دوایت گوم
صبحیح تس سپن اتھ کرہس دُعا

سٹھاہ زخم تس آسی سپن شہید
ہچو مس صحابو گژھو اجمعین
سٹھاہ گرم گو معرکۂ کارزار
جہنم دپان آسو اہلِ کمین مقابلے
قدرتس دپان ارشی چایی و ک بچون
ملایک دپان آس کیاہ جان گو
سپن حکم سرکارِ عالی تبار
تمس مارہ نس چھُوہ اجرِ عظیم
معوذ اکس ناو دو یمیس معاذ
دلاورسٹھاہ آس تم پر ہنر
دپان آس ہا رون شوی رو بیا
کران جنگ درعرصۂ کارزار
سوڈلبنت کران حملہ تم شیر گے
بیک ضربِ شمشیر والن پھر!
معوذن دُس بیاک زخماہ درشت
دپان رود زندہ چوان آسو خون
وچھُن یلہ تم مول پیو مُرت نجاک
ژہ کم موروتک خون تس بوہمہ
تہ بوزنت نہ شمشیر ہنر تم بدست
اکس اک چھہ لایان تم تیغ باز
دو دستِ مبارک و بزان سپن
وُدن تم دژن کریک یا سیدا
سٹھاہ خوش سپن سرورِ انبیا
بیکدم دتوس ذاتِ پاکن شفا
ہمہ زور درکوہ و در ژہا رمی

نبلینؐ دا لوک دُ وشتوی گروہ کار
تومی زیادہ امسی اسپین شاد باش
سبب سوی دعای رسولِ خداؐ
کرن داریاہ جنگ جان نُم دِتن
نبرد راے غازی زمیدانِ جنگ
سپلن لبسنہ شمشیر تا صبحنس
مرصع سپین گنبدِ آسمان
لغیرت زرہ پوش سانپن فلک
چو قاصد بمغرب سپین ماہتاب
پہلوانِ دین درای جنگس تمام
علیؓ صاحبن کرنہ شمشیرِ خم
کرک حملہ سارن بلرزہ زمین
نتہ ابرسی تل سپین آفتاب
گرن ہٹ تلن دو چہہ سہہ زن گرزن
کران فتنہ تا نیزہ تیغ و تبر
کران ترکتازی چہہ از ہر کنار
کران کافرن قتل زیر و زبر
نمو سیت پرست جہنمؒ سپلن
سپین بعد کشتہ کفار ؒ تا
قیامت انت اندر نمن ظالمن
ہزیمت کھیک سخت لاچارہ گی
بکہسار جنگل سپلن تم فرار
سلاح ہت نمن آسن دانن پا
نمو منزہ کنہ ژلتہ کنہہ گی اسیر

تو ہی دُون چہُور اضی خداوند گاں
بلت آسو شرکال زندہ معاذ
نو رُود محفوظ از ہر بلا
نمو زآفتابس بانجام آو
دو لشکر و لوکہ دامانِ جنگ
شبس گبہ ساری بآرامگاہ
جنگی بلبہ استاد گی پاسپان
ستارہ و چہان زن چہہ پیگار تم
دمیدہ سپین صبح کھنو آفتاب
مسلمان غازی بمیدان دراے
پران آسونا دِ علی دمبدم
زمینس گرد و ژہتہ دمدام گو
نہ وچہو کینسہ چشم نو وچہو کنیسہ خواب
کمند آسن تن اژدہائے دمان
زنہ رت کران معرکس منزسپر
چہہ شمشیر وایان تم دمبدم
بتہ جنگلس منز چہہ وایان تبر
تنتقوی ضرب شمشیر آسک یول
لگل شاٹ گیک انبار تا
بمیدان اکان آسو سیلاب خون
چہہ یم زندہ تم ژلتہ آوارہ گی
نمن تہ لاران چہہ اصحاب دین
کران چہک شمشیر گردن جدا
رٹت انکہ کافرستت از کمند

ولیکن معاذن چہو گریت تلاش
زدرگاہ تسن دُو لوکہ عمرِ دراز
معوذن باخر شہادت لبن
سپلین عنیب دُوہ لوس تہ شام آو
ہرک اک اسن تام مہلت شبس
جنگس ہٹ پبہ وعدہ نتہاد کر اکا
نبلیس کران پاسپانی ملک
تمامی شبس رو دبیدار تم
بحکمِ محمدؐ علیہ السلام
مقابل نمن تورہ کفار آے
ننے ہت چہہ شمشیر اصحابِ دین
گٹہ کچہ نتہ منزدن شام گو
کران حملہ اصحاب شمشیر زن
رٹان کافرن تم پران الامان
پہلوان دینک صحابہ کبار
اکان بر ونتھ برونتھی قدم برقدم
سٹہاہ موُدکفار برہم سپین
اکی زنچہ صف تا پٹھس ہٹ پون
سو دوہ زن سپین روزِ محشر نمن
ایران آسن کافر ہمت سرنگون
چہو کہ لدگمت آسن تم اہل نار
چہہ پا وان نمن کافرن بر زمین
سٹہاہ مود کفار از دار و گیر
نمن غل بگردن کرک تا ہی بند

ایسہ زکفار بدروزگار!

ہلاک شدن ابوجہل و امیہ

ژرانس نمی کننہ زانن نہ دار

ابوجہلنی بوی سوی بد گہر
چھہ تس زان باعبدالرحمن عوف
ممتس کافرس سوی کھٹِتھ تھاوہ
دژن کریک تم پر زہ ناون سو شور
صحابہ مُنیہ تہ بوزِت رٹوک!
سوگو درجہنم بسوی کفار
بوبن حمد بے حد بسوی خدا
نتہ دینِ اسلام روشن سپدُن
صحا بود پوک توہ سوژ بارِت اینون
چھ ژہ بار ان ابوجہلسی صف بصف
رِمی وچھو ابوجہل ہیوُرِت سنجاک
کھسِت ہوٹھ بر سینہ تس ازغضب
ژہ زانن محمدؐ رسولِ خدا
ژہ ایمان انس ہو کلاوی ژہ سوی
نہ تم کلمہ بر سخت دپونس جواب
طبانچہ دِتن تس برخسار چشم
تمی سپت گردن جدا کرنہ تس
نصیحت وُنے بوزنس تھاوکت
چھہو کِی بہ نیکی دوان حق جزا
سو کلہ انن پیش سلطانِ دینؐ
دپوک حمد بونیے ژہ یا ربنا!
دپوک حمد بونیے ژہ ای پاکذات
نوے سجدہ شکر سنّت سپُن
نتہ مو کلہ ازقیدِ رنج و بلا
مخاطب رٹوک کلہ آن لعین

بابدانمن وُن چھہو آمُت ہشر
چھہو سوی عبدالرحمنؓ صحابہ کبار
سُبانہ ممتس وُنہت تراوہ ہے
سو ڈلیشِت وُنن تم بہ بانگ بلند
بحکمِ پیمبرؐ کلہ تس ژٹوک!
سنجو آسو ہمراہ تس مشرکس
مظفرّ سپدُن سرورِ انبیاؑ
سپدُن حکمِ سلطانِ پیغمبرانؐ
اگر آسہ زندہ سومارِت اینون
صحابہ سُتھاہ آس عالی مقام
نہ زندان اندر سوی نہ گومُت ہلاک
دپُن تس ابوجہلسی کلمہ پر
دِئی حق تعالیٰ ژہ جنت جزا
دپسُن تورہ تم بو ژہ ہینہ پرُن
دپُن تیھو ابوجہل مارُن صواب
مُنڈِ ممبر پتن آس شمشیر تس
جوہر دار شمشیر کیاہ آبدار
چھہ ہر کنبہ دِرہ کار بنی تربت
مُدا تس ابوجہلسی جان دراو
سُتھاہ خوش سپُن سید المرسلینؐ
مُدا تس ابوجہلسی ژٹوکھ سر
گرُت ژہ بقدرت یہ دشمن ہلاک
بدہمت لیس آس اکس آو کار عجب
سنّت چھہو سپدِن سجدے سو خدا
دپوک تس کہ ای کافرِ بدگہر

سو کافر کھٹِت آسو ورِت خوف
چھینہ آو تس آنس امیہ کفار
نظر کر بلالنؓ نہ ڈیوٹھن زدور
اُمیہ چھہوت کافرِ ناپسند
اُمیہ سپُن کشتہ بدروزگار
سو بابس پتہ ژہنوک نِت وُزخس
بفضلِ خدا فتح ونصرت لبن
ابوجہل ژہ بار لون از ہر کران
صحابو نظر تراو از ہر طرف!
چھہو تس عبداللہ ابن مسعود نام
وچھن بیہ تس واتو ہُرت جان بلب
بایمان واسلام اقرار کر!
ہنو کافرو وُن یہ آو دل ژہ چھہوی
چھہو بہنز مہ بیت کفرسی پٹ مُرن
کرن ارشمیسی تف ممتس پرخشم
وچھن تیز نہ شمشیر تس کافرس
نہ شمشیر تس آو یہ پانس لکار
کرن بد بدی تہ لبن تم سزا
تسند کلہ ہت ابن مسعود آو!
ڈاوک سجدہ شکر سوی خدا
روانہ سپدُن سوی بنارِ سفر
نبینؐ سو سجدِ خدا لیس دتن
دین سجدہ شکر سوی باادب
سپن ایستادہ شہ مرسلینؐ
ابوجہل ژہ بی چھہوک سُتھاہ کینہ ور

(قصہ ژٹہ شمشیر تس کافرس)

ژه در عشرِ حکمِ خدا و رسولؐ
وُن چھُو ژه کتہ جایہ آسوی قضا
دیُت معجزه ہاو یا مصطفےٰؐ
چھ کلمہ پران تم درودِ حضورؐ
دپوت ماہِ تابانسی گر ژه شق ا
نه ڈلینت ژه تراو تھنہ کفر و ضلال
ژه مردُود آسوک بروزِ ازل
ژه نارِ جہنّم شوبی نت جزا
دیان آسو نت خندقاہ اک طویل
ترووه زِ ٹھ ٹمن کافرن اہلِ نار
دپان آہی نزدیک آن چاہسار
ونان آس باکافران تباه
کھروُت خدا لیس تہ پیغمبرس
ہنید ذات پاکن تمکو انتقام
عمرؓ صاحبن عرض کر یا رسولؐ
نه چشمو وتہپن یم نہ بوزن کنو
تہ بوزت نبین دپوس یا عمرؓ
مرن کتھ بوزان چھو تراوِ نظر
تہ بوزِت عمر صاحبن کُر صدق
باحوالِ کفّار غارت سپن
دوباره سپن حکمِ خیر الانامؐ
گمت آس جنگس منزی تم شہید
پرُوہن جنازه و لوہک کفن
ہزار اکسلام و ہزاران درود
یکدم سپن تم کرن پٹ سوار

بکفر و لشدت کرتھنہ قبول
ہتو کافرو ژه نرم دل گو ینہ زاه
رکینبو منزه گل کھت بامرِ خدا
تمی بر نبوتؐ سہ سیتین گواه
زِ ه اڈ گیسہ فی الحال زاہر حق
حسد تہ شرارت ژه آسوی لبر
ژه ییت جایہ پراران آسوی اجل
پس انگہ بحکمِ شہِ مرسلینؐ
بیہ چاه پُر خوف سوی بعیدیل
گمت کشتہ تم آس آلوده خون
رسولِ خدا امرت صحابہ کبار
ہتو کافرو گیوه ساری ہلاک
کروی بیروی پوتلن آدرس
عداوت ہتوی تام آسو ذرُن
غرض چھہوم سہ بد فی نہاد و قبول
چھ یم مُرد مرت کافرِ بدخیال
چھ یم بوزه ون توه تہ بوزِ خبر
چھ یم مرده بوزان ساروی کلام
صحابو کنو بوزد پوکھ بہ حق
الوک مال و اسباب کفار نا
زبر شہیدان جنّت مقام
انک تم بہ پیش رسولِ خداؐ
بخوبی بہ تربت کرک تم دفن
بحکمِ شہنشاه پیغمبرانؐ

سہ دِ ریکہ ﷲ د تو تھم ژه واراه ایذا
ژه ہانت نہ قرآن و امر آکہ
گیاه و دواب و خوش قطیور
ژه مردُود آسوک ژه ہانت نہ زاه
وچھت معجزه قدرتِ ذوالجلال
ژه اسلامکوی زاہتہ گو بنہ اثر
کرت ظلم و ایذا لبوت نت سزا
صحابو سوکلہ ژہنوک زیرِ زمین
بحکمِ نبیؐ آنکہ مُرده کفار
ژھنگ نت بیا چاہسی سرنگون
دماه رود استاده بالائی چاه
مرت کفرسی منز ملیت نجاک
کرو بت پرستی بہ عمر تمام
وه چھو ه تا ابد در جہنّم دزن
یمن کافرن مرده نی کیاه و نو
یمن کاه چھو حاصل فتنِ قتل و بلا
بغفلت چھو در زندگانی بشر
نظر چھک پا اسرارِ غیبی مدام
صحابن زحضرت اشاره سپن
بمیدان نت کر کھ انبار ہا
ژوداه تم صحابہ بزرگ و سعید
بجون آس گلگون سر تاپا
تمن پٹ لوین از خدای درود
صحابو گنڈک باد بر اشتران
لکان بابنی تم یمین و یسار

پکن تم چھ ہمراہ خیر البشرؐ
پکان آس اکی منزلاہ کرکھ طے
ہمہ روز و شب سخت آسوک عذاب
نہ بوزن صحابن نہ نندر یوان
صحابن اکس تام دپو سرورن
تمن قیدین کرنہ نرمی ہنا
رسول خداؐ آس حکمت سٹھاہ
بوادی صفرا دپن تت چھہ نام
بحکم نبی کرک تقسیم تت!
اوّل کرکھ پانژم حصہ تت جدا
ذوالفقار بخشنک شبیر خدا
گوڈن تم ابو جہلسی ژٹو نہ سر
سوک پادشاہن چھ انگر نیاز
ابو جہلنی مول سہ ہرش بزر
ابو جہلنی اونٹ پانس رٹوک
بقسمت صحابن سپن تی مباح
تمو منزہ اکی عتبۂ بد گہر
مکس منز موچھوم مہ قتومت ایذا
کرن بدبدی نہ لبن تم سزا
دیان آس کرواتہ خیر الانامؐ
وتن ہیٹ ہوان آس پیغام تم
چھہو ساس نبی صاحبس فوج کم
خبر آیہ تامت مدینس اندر
نبر دراے اہل مدینہ تمام
گمت آس تیباب تم اہل دین

لبسوئی مدینہ بفتح و ظفر
گنڈت تم سنت انکہ کفار سیت
نہ در دل قرار و نہ در چشم خواب
نبیس تہ بوزت نہ آرام آو
ذرا تم گنڈ کرمتن کافرن
ژہو بہ قید بو کرکھ آرام آگ
ذرا آگ آرام بوزہ کنہ آہ
بہ انو مرت تمو آسو اسباب و مال
زاوّل یہی آسو تعلیم تت
ابو جہلنی ونٹھ بیہ ذوالفقار
نبین علی صاحبس کر عطا
سہ شمشیر چھی کافرن ہلند قضا
منبہ تس تاو مالس حجاز
علی صاحبسؓ بخش آنسر ورنؐ
بتقسیم تمہ صحابنؓ دتوک
انو قید و منزہ زی زن رٹت
دویم نصر بدکار از بدتر
اکس فہ نہ ہیٹ تم نرہ مارت تہوک
چھہو نیکن بہ نیکی دون حق جزا
زدرد محبت تمی درد ناک
پرژہ ہان آس از صبح تا شام تم
دعا تم منگان آس از کبریا
کہ آمد احمدؐ بفتح و ظفر
مبارک کران آسی تم پیشواز

بمعہ مال و اسباب لشکر تمی!
تمن گبو چھہ زولانہ گی آرہ کیت
تمامی شبس آس بار و دوان
شبس کام ونا کام انجام آو
یلہ میول تس حکم از مصطفےٰ
نہ ودکینسہ کریک لاکانہ باک
از انجملہ تم وات دریکب مقام
غنیمت تمن ہیٹ نہ آسوی حلال
صحابوؓ زبہر رسول خداؐ
نبیؐ صاحبن کر بخود اختیار
فرنے کیاسہ شمشیر عالی گہر
شتوین سپی بدست علی مرتضےٰ
سو شمشیر تم تراو کعبس اندر
نبی رحمتن ساں پیغمبرانؐ
مواشی و مرکب متاع و سلاح
بحکم نبی کلہ ژہنو مک ژٹت
نبی صاحبن دپو چھ مارن روا
او بزان بردار کھارت تہوک
مدینک خلایق ہمہ خاص و عام
زشوق محمدؐ سٹھاہ سینہ چاک
تمن پاک دیدن یہو تی آموتم
دوبارہ وچھون اس رسول خداؐ
سپد شاد از فتح خیر الانام
بد بدار حضرتؐ سپن سرفراز
کران غازین آفرین آفرین

دِنان آسس ہر دَم بصد مرحبا
مدینس اندر زاو بائو مومنان
نبیؐ ہیو بیٹھ بر تختِ اقبال و جاہ
بہ پیش محمدؐ علیہ السلام
رسولِ خدا مقتدائے انام
امورِ مناسب بجا تو ہ انبو
کہ شاید مسلمان بنن عنقریب
چھہو کفرس ثمن خون ہارُن روا
بتحقیق در حکم پیوا اختلاف
بدستِ صحابہ تھوک اختیار
نمود پوچھہ بہتر کلامِ صدیقؓ
بنر کڈ کھہ قیدی ز زندان و بند
بحکمِ خدا آو روح الامینؑ
دِیُن یا محمدؐ کرِ وُنی قبول
مِہ مقبول تھاو ہم کلامِ عمرؓ
صحابن بحکم کرکھ از ہر کران
بحکمِ نبیؐ گئے صحابہ کرام
انک در مدینہ بحکمِ آکہ
ثمن کافرن آسو اُرن قضا
سپن تم مخلّد بنارِ جحیم!
ابولہب در مکہ پہاندہ آسو
گمتِ تم بجنگِ رسولِ خدا
ہزیمت کتھہن بوک حاصل شکست
ونے کہ تس سپن تس سبب
الکس کافرس سوی پر زبانِ حال جنگ

سلام علیک ای رسولِ خدا
چھہ بازار ہر جھپ چھپر دو دزان
ستھا بیٹھ اندانہ صحابہ سپاہ
سلامی یوان آسس شر باز ہرت
پرزہ زبان مشورہ از صحابہ کرام
چھہو صدیق اکبر ونان جواب
ہدایت اگر آسہ تمنی نصیب
اگر بن باسلام سپدن خلاص
یمن وَن کلامن اندر بے خلاف
صحابو توہی اپٹہ سپن ون مباح
چھہ در مصلحت اسس تہ تہندہ رفیق
ہلو کہ کافرن جزیہ ازہ امر خاص
انن آیہ فاقتلوا المشرکین
زہ بوز یا محمدؐ زحق انیکلام
ثمن قیدین کافرن قتل کر
گرہو توہ صحابو بحکمِ جبّار
گنڈت انکھ کفّار قیدی تمام
لئے قوّتِ دینِ یزدانِ پاک
سرانجام خود تو کھہ کفرک سزا
ضیافت ثمن کتو عذابِ الیم
لئے کافران دِل پراگندہ آسو
سپن کشتہ در جنگ تم فتنہ باز
تہ بوزِت ابولہب گو دِل شکست
وَدن آسو سُوی کافرِ رو سیاہ

رسولِ خدا بادشاہِ شہان
سمیت تم یوان نہ مبارک کران
تہ بوزِت سمیت آو عالم تمام
نبیس کران آسس پانو گرت
صلاح قیدین کافرن ہند و نو
چھہ قیدی ہمہ انتہ تراون صواب
عمر صاحبن دوپ چھہ مارن روا
وگرنہ چھہو بہتر یمن ہُن قصاص
تہ بوزِت زسرکار عالی تبار
و نو توہ چھہو کیا قیدین ہند صلاح
یہوی مشورہ حضرتن پیو پسند
بحکمِ محمدؐ کرک تم خلاص
یہوی آیہ ہت آو پیش رسولؐ
دپوی ذاتِ پاکن زبعد سلام
نبابن بلہ پرسو آیہ قرآن
رٹن توہ انبوک جملہ قیدی کفّار
بیکبار تم کافرِ رو سیاہ
بشہر مدینہ کرک تم ہلاک

دربیانِ ہلاک شُدنِ ابولہب

گمتِ آسس کفّارِ سُس شرِ جدا
نمومنزہ کانہہ واتو نہ مکہ باز
امی دوہہ چھہوی امو دُرت ابولہب
تمنس بر زبان آسو افسوس وا
سپن بوزِ تہن خستہ احوالِ جنگ

دپُن تس تہٕ ونتو ژلت کیازِ کاآ
ژلت کیازِ آوہ توہی گووہ کیاہ
شراب سیٹھ آسودہ اسباب و مال
ولیکن اجل آسو مارِتھ نہ آتش
دنبگ گی ساری کس پُن بے خبر
نہ وچھو کینہہ تم یم فران آس گنڈ
مگر ڈیٹھ اکھ لشکراہ بے شمار
نہ ڈلیشت نہ رُودُسہٕ طاقت نہ تاب
یہ بوزِتھ ابولہب حیران سپُن
یمو کافرن سیٹھ کرو کارزار
غلاماہ تمس خوب نہ خاص آسو
جوانی سمنبر سٹھاہ خوبروی
دپوک تم ابو رافعن تم سوار
رسولِ خدا ئس زبہر کینہ بک
دپُن سخت لاین ابو رافعس
ونُن نہ تمسِ کنہہ تلن ہاوی ہوی
سوانہ در مدینہ بہ پیشِ رسولؐ
لگان در ابر از محلہ خانہ نیر
اکھس کتھ عصا ہتھ سٹھاہ خشمناک
کلس لاینس سخت ضربِ عصا
سپُن خون جاری تمس بے حساب
بصد درد و زاری سپُن سوی ہلاک
بلہ دراو تس کافرس جان زتن
بہ تنگ آی ہمسایہ ساری زِ حد
مزوری اسٹھا دتہ انگ کنہہ مزدور

زہٕ گنہٕ شکستیچ دلت کیازِ آگ
دپُن تس ابو جہلسی کیاہ بنیو
مرِتھ کیازِ توہ گووہ آو زوال
زِ جامِ قضا مست و مدہوش گی
نہ ڈلیشت اچھو کُس چھو لایان تبر
سلاح یم نوان موژ رِتھ سر بسر
میان زمین و فلک آشکار
تمن شاہسوارن لباس سفید
بحیرت تمس دل پریشان سپُن
کمس منز لبان آسو حضرت عباسؓ
مسلمان از روی اخلاص آسو
تمس تھی یہ قصہ سپُن آشکار
چھ اصلا ملایک پے کارزار
یہ بوزِتھ سپُن خشمگین بولہب
سٹھاہ مشتہ لاین تمس پٹھ رس
نُشند آنخہ عباس از اہلِ نار
مسلمان سپُن گژ نہ ایمان قبول
ابو رافعس آس سُی آنخہ بائے
گرن تس ابولہبسی جامہ چاک
اکہ زنجہ تس فوٹراوُن کلہ
دپن آسو تاہفتہ تس سوی عذاب
ابولہبسی جان ناپاک دراو
برو دی ارٹن در جہنم وطن
تمس ژوُن دو ہن گینہ بتنو نس نہ ناو

سلاح سیٹھ آسو لشکر سٹھاہ
باآن سجاہ و لشکر مرِتھ کیازہ گوہ
دپوس تم کراوا یہ از حد تلاش
سٹھاہ دل پریشان مدہوش گی
زہٕ اتھ بگردن گژہان آس بند
وچھان اس چھہ تم آئینہ در نظر
وچھان گژھ تہند بر فلک بے حساب
وچھیتھ تم اسی تراو جانچ امید
دپن کیاہ سنا آس تم کم سوار
قریشن سٹھاہ آسو تمسند ہراس
تمس ناو ابو رافع نیک خوی
چھیو بیٹھ منز ابولہب حیران و زار
بحکمِ خدا آسہن تم ملک
کھسِتھ بوٹھ بر سینہ تس از غضب
ابولہب لیتس آنخہ سند آسو بوی
تمی ساتہ گومت زبہرِ نماز
دپان امِ فضلن یہ بوزِن خبر
زبہرِ حمایت غلامس سہ آیے
سٹھاہ مشتہ یاد ژہ تس از جفا
ودان آسو بولہب و ن کنو ژلہ
پلیس کرِ سٹھاہ آسو یہ ہومرِتھ سنجاک
تمس کافرس کنہہ نزدیک آو
بگامی سٹھا آدتس بوی بکر
سمِت آیہ ہمسایہ تس اشناو
مزدر و ابولہب ژہ ہنتہ کہ دو

گنڈِت ہیچ پو مرد تس اتھ کھور
قبر ظالمن ہنز ننہ اٹہ دِنہ نا
ابو جہلسی تم رفاقت کرن
دو شیوی لڈک تم بنار ستقر
چھ پرزلان سہ شمشیر زن آفتاب
چھو جوہر تمکو عین فتح و ظفر

کھکھ دِت کڈک شہر مکہ نبر
نہ دتوہس غسل تہ نہ ولوہس کفن
مرہ نس تہ کفرس شراکت کرن
بحمد اللہ تم کافر کینہ ناک
سپن دین روشن از آن آفتاب
سہ شمشیر در باغ اسلام دین

بنا گاہ دِچھوک خندقاہ اکس شا
کرک تت سیاہ چاہسی منز دفن
بخواری کرک تم زدنیا نبر
لہ شمشیر اسلام ساپنن ہلاک
سہ شمشیر آئینہ زن جلوہ گر
کران آس پیوندِ حق الیقین

در خاتمۂ کتاب میگوید!

بو ین حمد بے حد بہ پروردگار
رسول خدا سید المرسلین ص
درودِ الٰہی بر آلِ جناب ص
تمن پٹھ سلام و درودِ خدا
چھ یت جنگسی جنگِ کبر ادین
روایت چھ یت از مغاز النبی ص
الٰہی بپاسِ رسول خدا ص
بپاسِ شہیدان عالی مقام
تمن ہند تعریف چھی در قرآن
تمن پانہ تعریف ذاتن کری
الٰہی بخشتم ہہ جرم و گناہ
بو ڈِت منتہ کرتم سہ دِلن ناامید
بفضلِ تو افضل چھو امیدوار
بہ ہر دم زہ ٹھو تم دعا مستجاب

کرن خاصہ قدرت یمن آشکار
تحیات و صلوات حق دِمہ دم
پرزلون چھ تم دینکی آفتاب
بر امداد حضرت علیہ السلام!
چھ ہُی سوزِ دِل بوز عاشق سپن
پرک یدیہ سپنی دعا مستجاب
امام الہدیٰ ای سرورِ انبیاء ص
الٰہی لہ شمشیر اصحاب بدر
نبیئن تہ وننک صفت در بیان
نہ اسیس تہ نبیس تہندی چھو پاس
برحمت چھلن میانو نامہ سیاہ
نہ چھوم تکیہ بر علم و عقل و عمل
برحمت کرم مغفرت یا غفار
درود داہ لدہ ڈالہ پیغمبرس ص

مظفر کرن شاہ دینا و دین
پران آس بر سرورِ محترم ص
صحابن تہ یارن کرس جان فدا
مہ بت جنگِ بدرس کرم اختتام
کنو بوز از دل زہ کر طالبی
مہربان چھوی حضرت آنجناب ص
الٰہی باصحاب و آلِ کرام
چھ تم از ملایک معظم بقدر
صفت کیا ونک بوزون کسر سری
بدر گہ وسیلہ تمی ہرت بو آس
الٰہی بو آسے زہ کن باامید
الٰہی بخشتم بفضلِ ازل
وسیلہ انم حضرت آنجناب ص
دل و جان لگو پار آنسہ ورس ص

